

Ruttet skämt

En sommar stannade jag för att dricka kaffe vid en rastplats intill Vojmån i Lappland. Många utländska turister solade utanför sina stora husvagnar. Det var mest tyskar men också holländare som beundrade den svenska naturen. Fastän det var kallt i vattnet vadade jag i badbyxor nära stranden och tittade efter fiskvak. Då såg jag en död jättegädda ligga på botten. Den måste ha vägt närmare 10 kilo men den som fått den ville nog hellre ha en öring. Det luktade illa när jag kom närmare men jag kände att jag ville skoja med husvagnsfolket och ge dem något att berätta när de kom hem. Jag låtsades plötsligt få syn på den stora fisken och sprang vilt skrikande mot den så att vattnet sprutade. Så slängde jag mig fram i det iskalla vattnet, tog tag om gäddan och skakade den så att den såg levande ut på håll. Plötsligt slapp den ur mitt grepp och jag fick kasta mig efter den på nytt. När jag fångade den igen slängde jag upp den på land och "avlivade" den med en stor påk jag hittade. Många åskådare stod upp och undrade vad som stod på men ingen vågade närma sig. Jag kastade den ruttna gäddan in buskarna och gick därifrån. Senare fick jag jobba hårt för att få bort lukten som fastnat i mitt skinn.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Svedin med Poeter.se id #34599 innehar upphovsrätten